

fra de andre Baner, og Rentegarantien betynder heller ikke Noget for Staten, da der ikke er Udſigt til, at den vil komme til at yde Tilſtub til det ſjællandske Jernbanefelſkab. Man er vel ikke berettiget til at forvente, at Selſkabets Stilling bliver ſaa overordentlig gunſtig, men i alt Fald er der ikke Udſigt til, at den bliver ſaa ſlet, at Selſkabets Udbytte gaar ned under 4 pSt. Hvis man endda vilde give Rentegaranti til et nyt ſelvſtændigt Selſkab og ſige, at den, der vilde anlægge en Jernbane fra Kjøbenhavn til Frederikſfund, ſkulde faae 4 pSt. Rentegaranti for Kapitalen, var Sagen en anden, men det vil Ingen, fordi man ved, at Staten da kom til at ſkyde til, hvad man ikke behøver at frygte for ved det ſjællandske Jernbanefelſkab, fordi det har ſaa gode Indtægter fra andre Baner, at det Rentetab, det her vilde lide, ikke behøver at erſattes fra Statens Side. Man taler om Offre fra Statens Side, men naar man ſpørger, hvad det er for Offre, ſiger jeg, at Ingen beſtemt har kunnet paaviſe, at der vil blive Tale om Offre; det kan ſørſt afgjøres om 25 Aar. Man kan ikke kalde det for et Offer, at det ſjællandske Jernbanefelſkab sætter Pris paa at faae 4 Aars Forlængelse, fordi det har ſtore Betænk- ligheder ved at overtage Banen. Det er til Gavn for Selſkabet, men det er ikke til Skade for Sta- ten. Man er viſtnok med Miniſteren berettiget til at betvivle, at Statskaſſen virkelig i 1896 vil være ſaaledes ſtillet, at den vil overtage diſe Baner, ſom til den Tid vilde repræſentere Kapitaler af fra 20 til 25 Millioner. De militære og po- litiske Henſyn, ſom ere blevne fremhævede, tror jeg ikke, har det Mindſte at ſige, da det er be- kjendt nok, at det ſjællandske Jernbanefelſkab iſølge ſin Konceſſion er forpligtet til uden nogetſomhelſt Bederlag i Krigstider at transportere Tropper. Man har ment, at Banerne i og for ſig ſkulde ſtige i Værdi, men det kan man dog ikke faſtholde lige over for den vitterlige Kjendſgjerning, at de ſjællandske Jernbaner ere byggede ſaa uhyre dyrt, at de, naar de nu ſkulde bygges fra Ny, trods de nuværende høie Priser ikke vilde koſte ſaa meget, ſom de have koſtet. Man har henviſt til, at det ſjællandske Jernbanefelſkab er ſaa umedgjærligt, men man har ikke været i Stand til at paaviſe nogen Umedgjærlighed. Man har talt om, at det ikke vilde lægge Mellemſtationer, men vi have dog al Grund til at vente, at Miniſteren vil kunne for- maae dem til at afhjælpe Gavn i ſaa Henſeende. Selv det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), der ſidſte Gang mødſatte ſig Forlængelſen, kunde ikke henviſe til forbigangne Synder, men kun til de Synder, man kunde for- vente, at Selſkabet vilde gjøre ſig ſkyldig i i 1896. Det ſamme ærede Medlem har udregnet, at der vilde fremkomme et Tab for Statskaſſen af 800,000 Rd., hvis Selſkabet ſit en Forlængelse af 4 Aar, men det vilde da kun være, derſom Banerne til den Tid gav i det Mindſte 2 pSt.

mere i Rente, end Rentefoden i 1896. Om det vil blive Tilfældet, kan man virkelig ikke ſige; det er meget problematiſk, om Selſkabet lige over for den Preſſion, ſom er bleven udøvet imod det, og de Forpligtelſer, ſom fremdeles vilde blive lagte paa det, virkelig ſkulde faae et ſaa udmærket Stand- punkt. Lige overfor diſe tvivlſomme Udſigter maa vi imidlertid huſke paa, at ikke alene den Egn, hvorom der her er Tale, Frederikſfund og Horns Herred, men ogsaa de andre Egne, hvorigjennem de 6 Baner, ſom omhandles i dette Lovforſlag, ſkulde gaa, vilde lide et aarligt Rentetab ved at blive berøvede Jernbaneforbindelſer. Navnlig vil Frederikſfund om Omegnen, naar de ikke faae en Bane, lide et Tab, der med Rente og Rentes Rente i diſe 25 Aar ganſke viſt langt vil over- ſtige det omtalte Tab for Statskaſſen. Det blev bemærket under Forhandlingerne ſidſte Gang, at der her ſkulde være Tale om at ſlaa et Princip faſt, men herimod maa jeg proteſtere. Vi ſlaa aldeles ikke noget Princip faſt, fordi vi erkjende, at diſe 4 Mil fra Lyngby til Gjentofte have en ſaadan Betydning for det Offentlige, og navnlig for den vedkommende Egn, at vi vel kunne gjøre et Offer, ſom efter Manges Mening ſlet ikke er noget Offer. Der er henviſt til de 15 Aars For- længelse, ſom blev givet for nogle Aar ſiden, og man har ſagt, at det var en meget dyr Betaling for, hvad man opnaaede. Man gav ganſke viſt 15 Aars Forlængelse for at faae en 3 Mils Bane paa Falſter, og det er ſikkert en dyr Betaling, men det, her foreligger, er ganſke anderledes for- delagtigt for Statskaſſen. Hvorom Alting er, tror jeg dog, at ærede Medlemmer vilde tage i Betænkning at ſlaa denne Lov ihjel i nærværende Samling, fordi det maatte ſtiller ſig tvivlſomt for dem, om de Goder, ſom opnaas ved at ſtaffe flere Egne Baner, ikke kunne opnaas uden et Tab for Statskaſſen. Det maa ſtaa klart, at Loven kan ikke komme igjennem i denne Samling, hvis For- ſlaget vedtages. Jeg vil ikke tale om, hvis Skyl- den derfor er, men Faktum er, at diſe Egne maa vente endnu et Aar paa Baner, ſaaſværent vi ikke vedtage Lovforſlaget uforandret.

Alberg: Da jeg paa Grund af Fami- lieforhold var nødt til at reise herfra, dengang Betænkningen over ikke alene dette Jernbane- lovforslag, ſom ligger for her til Behandling i Dag, men ogsaa over et andet Jernbaneforslag, nemlig om Anlæget af Sidebaner til de jydſkſpenſke Jernba- ner endelig blev behandlet og vedtaget, og da jeg ſaaledes ikke har kunnet være tilſtede ved denne Behandling, er det en ſelvſølge, at jeg ikke alene ikke har havt nogen Indflydelse paa diſe Betænk- ningens Afſattelse, men heller ikke kan godkjende den Maade, hvorpaa de ere endelig affattede. Naagtet mit Navn ſtaar derunder, er det kommet til at ſtaa der uden nogenſomhelſt Bemyndigelse fra min Side. Da jeg tilfældigviſ kom tilbage